

Jus Canonicum Ad Libros V. Decretalium Gregorii IX.

Huth, Adam

Augustæ Vindelicorum, 1732

22. De Clericis peregrinis

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63433](#)

occulta sit. Pari cum Episcopo potestate gaudent Superiores regulares, jurisdictionem quasi Episcopalem in subditos suos exercentes.

TITULUS XXII.

De Clericis Peregrinis.

Q. 1. *Quinam hic veniant nomine Clericorum peregrinorum, & quid de iis in jure statutum?*
Resp. ad 1. Licet omnes extranei, sive qui non sunt de diœcesi, in qua morantur, peregrini dicantur hic tamen præcipue Clerici peregrini dicuntur, qui sunt ignoti, vagi, venientes ex locis remotis. *Resp.* ad 2. De utrisque statutum est 1. ut non conferantur iis quicunque Ordines sine dimissoriis c. fin. de tempor. *Ord in 6.* 2. Ut non admittantur ad superiorem Ordinem ascendere, nisi præter dimissorias habeant etiam literas formatas, sive Ordinum susceptorum testes c. 1. h. t. De Clericis ignotis statutum est Trid. sess. 23. c. 16. in fin. de reform. ut non admittantur ad exercendos suos Ordines & præcipue ad celebrandas Missas, nisi instructi sint litteris commendatitiis suorum proprietariorum Episcoporum, quæ literæ continere debent testimonium morum, legitimæ Ordinationis, & carentiæ impedimenti celebrationi obstantis. c. 7. dist. 71. c. 3. b. t.

Q. 2. *An Episcopus Sacerdotibus aliisque Clericis diœceseos suæ peregrinari vel alio discedere volentibus commendatitias negare possit?* *Resp.* 1. Quod negare possit Clericis obtinentibus beneficium requirens residentiam, si velint ultra tempus à jure induluum abire

abire peregrinè, neque justa causa subsit, neque Vicarius idoneus substituatur, certum est.

Resp. 2. Episcopus tenetur per se loquendo aliis Clericis non habentibus beneficium stabile dare literas commendatitias, si has ex pereginationis, domicilii, aut diœcesis mutandæ causâ petant Laym. *in c. 1. h. t.* & *Wiesbn. n. 6.* Ubi tamen datum ab utroque monitum observandum.

Q. 3. Quid dicendum de Clerico ignoto, qui commendatitias amisit, illasve hostibus patriam occupantibus non potuit obtinere? *Resp.* Ut talis Clericus admittatur ad celebrandum, debet per testes idoneos, qui dictas literas perlegerunt, tam earum amissionem, quam tenorem probare; vel his deficientibus, per famam, communem opinionem, &c. *c. 2. h. t.*

Resp. 2. Deficientibus similibus argumentis non addmittitur Clericus ad celebranda divina, licet paratus sit jurare, legitimè se ordinatum. *c. 2. h. t.* Ratio, tum quia sponte se offerens ad juramentum se reddit suspectum. *L. 3. in princ. ff. de jurejur.* tum quia juramentum in supplementum probationis non defertur, nisi dum vel semiplena probatio, vel præsumptio stat pro aliquo. *arg. c. fin. de jurej.*

Resp. 3. Talis tamen Clericus peregrinus, nisi sit suspectus de fictione, potest admitti ad privatum celebrandum. *c. 3. h. t.* quia casu quo Sacerdos non esset, se tantum deciperet, quod non præsumitur. Cæterum cum Trid. utatur conjunctim terminis, *vagi & ignoti*, ii qui ex vicinis diœcesibus veniunt, passim citra omnem probationem aut literas ad celebrandum admittuntur.

Tl-